

~~Obe für HK 6570~~
zu OT Da
Le
Angebündenes

19

PRORECTORUM MAGNIFICVM
PATRESQVE AC CIVES ACADEMIÆ

AD
DISPV TATIONEM
IN AVGVRALEM

Clarissimi summorum in utroque Jure
honorum Candidati,

GOTTFRIDI HENRICI
VOELCKELII,

DRESD.

Ea qua par est observantia

Invitat

MICH. HENRICVS GRIBNER
Ordin. Jur. h. t. DECANVS.

Um prima hæc Ordinis nostri causa scribendi occasio mihi offertur, materiam annales præstant, quibus ea, quæ per singula semestria geruntur, laudabili & a majoribus per manus tradito more diligenter ab ultimis hujus almæ originibus fuerunt consignata. In his enim cum ad annum 1502. auspicia Senatus Juridici ad sapientissimum Academiæ nostræ conditorem Fridericum referri eundemque *Præfectum Prætorio* appellari deprehenderem, quæ causa fuerit, cur Viri boni hac appellatione Principem Electorem denotarent, inquisitione diligentiore non indignum iudicavi. Subiiciam ipsa annualium verba, cum in

antiquis monumentis non parum referat nosse,
quo ordine quodvis dictum fuerit ad sensum
per conjecturas facilius eliciendum. Ita vero
illi : *Anno Domini millesimo quingentesimo se-
cundo in die Sancti Lucæ inthronisata est alma
Academia Vitembergensis & per Julium Se-
cundum & Maximilianum Romanorum Regem
confirmata ad instar omnium (a) aliorum Gy-
mnasiorum. Quæ recta & gubernata fuit cer-
tis statutis, quibus singuli beneficio illustissimo-
rum Principum DEI gratia Friderici Sacri
Rom. Imperij Electoris PRÆFECTI PRÆ-
TORIO & Joannis Ducum Saxonie &c. Et*
fane

(a) Ex hoc loco non obscure colligas, omnes o-
lim Academias & ab Imperatoribus & a Pon-
tificibus fuisse confirmatas. Quam conjectu-
ram sicuti exempla Lipsiensis, Rostochiensis
& aliarum Academiarum satis reddunt proba-
bilem ; ita nescio, an probari posit, quod
*BRUNNEMANNUS tradit Jur. Publ. Diff. 5.
tb. 6.* Status Imperii, Gymnasia nova condere
cupientes magis de Pontificis privilegio, quam
de Imperatoris confirmatione fuisse sollicitos.
Neque enim exemplum dari potest uniuersa-
lis studii absque autoritate Imperatoris consti-
tuti, unde nec Fridericianæ Academiæ tabulæ
Pontificis antiquæ profuerunt, cum Imperato-
ris privilegiis ea destitueretur.

sane non multum absuit, quin indignarer JCtis,
nostris majoribus, quos existimabam, privata
autoritate absque Principum nostrorum & Im-
perii Ordinum suffragio ex nimia legum Ro-
manarum veneratione titulum forte rei, quam
exprimere debebat, eminentiae non satis con-
venientem Divo Friderico tribuisse. Neque
enim ignorabam elegantias ac flosculorum ex
Jure civili per universum Jus publicum priva-
tumque Germanicum sparrones, memineram
diu satis in ea persvacione dicam, an errore le-
gum civilium hæsisse interpretes, statum Im-
perii nostri non rectius, quam *ad imaginem* &
ut sic loquar, *ideam Romæ veteris aut alterius*
exprimi posse, neque ulla nomina magis rebus
nostris esse convenientia, quam quæ ex Codice
Justinianeo, ex Jure Romano aut aliis Latii &
Græciae veteris monumentis peterentur. In
mentem veniebat ab illis Capitulationum ex fa-
bula legis Regiæ, matricularum ex breviario
Augusti (b) Vicariorum a præfedis urbi (c)
origines revocari, ordinaciones Provinciales
Prætorum Edictis, ex quibus descendens pœ-

a. 3 nalis

(b) vid. KULPIS ad Monz. P. i. c. 2. §. 2. p. 215.

(c) vid. BECHMANN de Vicariatu Imperii
c. 2.

nalis actio intra annum expiret (d), *Impeniivero Placita SCtis* (e) comparari, ac ut, plura alia non parum claudicantia similia omittam, *Præfecto Prætorio*, modo *Principes Electores & reliquos*, a quibus appellare non licet, modo *Vicarios Imperii* (f), sed & *Cameræ Judicium & magis Aulicum Cæsarium*, ob commune scilicet supplicationis beneficium, quod ab utriusque sententia conceditur, exæquari. Quem morem eo in primis tempore, quo publici Juris studium minus excolebatur, sectatos fuisse credidisse antecessores priscos, nisi ipsa antiquissima statuta a sapientissimo Principe Collegio nostro clementissime concessa per legenti, præmissus Principis, quem hic subjicio, titulus alia omnia persvalisset. *DEI gratia Fædericus, Dux Saxonie, Sacri Imperii Elector & PRÆFECTUS PRÆTORIO, Landgravius Toringiae, Marchio Misnae &c. reverendo & egre-*

(d) SCHNEIDEW. ad §. 1. f. de Obl. n. 5.

JASON. ad l. 5. de V. O. n. 10. BORCHOLT.

de feud. c. 5. num. 37. conf. MYLER. Archol.

c. 23. §. 1. ZIGLER. de Prætor. tb. ult. D. MEN-

CKEN. Gymn. Pol. Contr. Jur. civ. disp. 1. tb. 5.

(e) vid. D. SCHOEPFER. ad t. de Legib.

num. 3.

(f) BECHMANN. l. c.

egregio Domino Johanni Mugenhofer Doctori
Præposito (g), nec non Priori & Senatui Consul-
to Gymnasii nostri VVittenburgensis salutem.
Scriptæ sunt literæ Divi Principis anno secun-
do seculi decimi sexti, quo ipso Academia hæc
illius & Cæsaris ac Pontificis auspiciis institu-
ta fuit: eandemque Præfecti Prætorio appella-
tionem in literis ad Priorem & Senatum Me-
dicum, ad Decanum & Senatum Philosophicum
anno 1509. datis (h), nec non in iis, quibus
privilegia Universitatis confirmavit anno 1508.
(i) retinuisse eundem Principem postea depre-
hendi. Itaque ubi publica autoritate in mo-
numentis fide dignissimis adhibitum titulum ob-
servavi, id solum supereesse putavi, ut, quid eo
nomine exprimere voluissent, & Princeps Se-
renissimus et majores nostri indagarem. Oc-
cur-

(g) Præposito scilicet templi omnium Sancto-
rum, quod annales nostri ad annum 1508. quo
Decanatum Ordinis Juridici tenuit, me do-
cent.

(h) Titulus Principis in iis, quæ ad Ord. Philo-
sophicum scriptæ sunt, ita se habet: D. Gr. Fæ-
dericus, Dux Sax., S. Imp. PRÆFECTUS PRÄ-
TORIO Elector, Landgravius Thuringia, Marchio
Misne Decano & Senatui Philosophico gratiam.

(i) vid. SENNERTUM. Atben. c. 5. pag. 46.

currebant enim animo non modo septemuiralis dignitas, sed & Ducum Saxoniæ privilegium, quod omnem provocationem excludit, tum singularis eminentia huic Electori propria, qua Vicarius Generalis Imperatoris dictus fuit, ac sublime denique Archi-Mareschalliae fastigium, quæ dubium reddere me poterant, quorsum hoc insolitum axioma pertinere. Sed quo minus ad Electorale culmen appellationem Præfecti Prætorio referre liceret, vel solum hoc sufficiebat, quod idem elogium in titulis illis exprimeretur, cumque & Duci Saxoniæ nominatim fieret mentio, facile apparebat, nec Ducatum hunc, nec privilegium de non appellando respexisse Principem Electorem. Vicariatus tamen extraordinarius, quo per bene multos annos Fridericum præfuisse Imperio & solum excluso Palatino locum Imperatoris tenuisse constat (k), facile persvassisset, ut honori singulari extraordinarium quoque encomium datum censuisset, nisi eo tempore, quo alma haec erecta fuit, quo literæ Electorales scriptæ sunt, regimentum Imperii desisset, adeoque & dignitatem hanc cessasse,
ac

(k) vid. imprimis JO. JOACHIMI MUELLERI
Reichstags Staat Lib. 5. & lib. i.c. 2. c. 21. §. 6.

ac titulo isto D. Fridericum non esse usum,
conjecissem (l). In qua conjectura deinceps
me reliquorum Collegiorum diplomata, in
quibus Princeps Elector & *Præfæctum Prætorio* & *Cæsareæ Majestatis locum tenentem generalē* se nominat, plenissime confirmarunt
(m). Itaque facile liquebat, ad Archi-Mareschalliam Imperii, ad officium sublime Elektorale illam *Præfecturam* pertinere; quod summum & eminentissimum munus vocabulo supremæ olim dignitatis non ineleganter expressum esse videatur. Licet enim in Romanorum *Præfectis Prætorio* origines augusti illius officii quærere non magis conveniens videatur, quam si quis ab Augusti Imperatoris ætate (n), aut ab ipsis Scythis (o) ejus repetere velit initia: dudum tamen obtinuit a rerum Germanicarum scri-

b

pto-

(l) Ex iis, quæ habet MUELLER. l. c. c. 23.

(m) Ita habent literæ ad Ordinem Medicum & ad Academ. apud SENNERTUM l.c.

(n) vid. D. PACHELBEL. disp. de Originibus Elektorum iisque CHRISTI nativitate non Junioribus.

(o) vid. D. THOMAS. Mor. cum Jur. script. content. §. 57. Ubi ex Herodoto Mareschalli, Camerarii, Pincernæ & Dapiferi origines repetit. Sane si ex coqui appellatione Dapiferi, ex mini-

ptoribus, qui res & nomina Germanorum exprimere ore Romano voluerunt Archi-Mareſcallos Præfectos aut Præpositos Palatio appellari (p), quos fecutus est SCHARSCHMI-DIUS (q), qui Electorem Saxonie Jure ait *Præfectum Prætorio* appellari, cum & *gladium Imperatori præferat* (r), & summam rei militaris gerat curam. Sed hæc latius persequi ac jura & rationes utriusque dignitatis inter se conferre nec lubet, nec vacat; quamvis non diffitear, Principum Electorum Saxoniae officium eminentius longe mihi videri, quam ut mensuram ejus Præfectura Prætorio, apex licet olim dignitatum implere possit. Id tamen omittere non possum, ex literis ad Ordinem

ſtri mentione Camerarii Imperii initia revocare fas esset, absque negotio vel ipsis apud Chaldæos aut Aegyptios vestigia munerum istorum deprehendes. Forte & pari felicitate *Thesauri* officium ab illa ætate perpetuo ordine deducere liceret, si hac ratione antiquitatis opinio ei conciliari possit.

(p) vid. HAUGWIZ. *de regn. & aul. marescall.* c. 1. n. 43. p. 24. & c. 7. n. 112.

(q) *Exerc. 7. th. 23. lit. f.*

(r) *Quem ritum a Præfectis Prætorio repetit etiam WAGENSEIL. de Officialib. & Sub-officialib. S. R. Imp. c. 8. §. 5. p. 51.*

dinem nostrum datis apparere, non perpetuum
esse, quod decus Academiæ nostræ immor-
tale SCHURZFLEISCHIUS (s) tradi-
dit, usū pragmatico titulum Archi-marescalli
dignitati Electorali semper præferri. Dubi-
tasse de eo jam uidetur HAUGWIZ (t)
GOLDASTI secutus autoritatem; sed
diploma, quod is excitavit, suspectum non
immerito videri poterat ob rationes, quas
SCHURZFLEISCHIUS adduxit, cum ab
Alberto Electoris titulum in monumentis fide
dignis non usurpatum esse constet (u). In reli-
quis tamen ad Academiam ad Senatum Medi-
cum & Philosophicum scriptis literis video esse
servatum, qui etiamnum usū obtinet, ordinem,
ut Marescalliæ primo loco fiat mentio, eique
Electoris nomen subjiciatur. Cæterum, ut hoc
quoque obiter attingam, Serenissimos Saxonie
Principes Electores non modo Archi-mare-
schalli titulum hodieque post Ducatum demum
Angriæ & VVestphaliæ collocare, sed & in
antiquioribus diplomatis quandoque demum
post Comitatum Bren ejus mentionem fieri est

b 2 no-

(s) in Vita Albert. III. pag. 112. & p. 114.

(t) In addit. ad Opus de Regn. & aul. marescall. p. 694.

(u) l.c. add. Eund. de Vitric. Eccl. p. 1. HAUGWIZ. l.c.

notissimum, ex eoque appareat, infirmum satis
ac nullius ponderis esse argumentum eorum,
qui dum *Burggraviatui Magdeburgico* detra-
here cupiunt, Jus hoc, quod in summis habue-
runt semper Principes nostri, ideo leve ac non
adeo dignum eorum fastigio censeant, quod
ultimo fere loco inter titulos Electorales oc-
currat, ac in antiquis diplomatibus ei, quem
diximus, Comitatui postponatur. Atque hæc
de titulo *Præfecti Prætorio* a Friderico sapien-
te adhibito, qui eo, ut videtur, solus & forte
non alibi in publicis literis usus est, dixisse
sufficiat. Ipsa autem *Præfecturæ Electora-
lis*, Archimarescalliæ, inquam, Jura attinge-
re, ac quæ intuitu hujus muneric *Saxoniæ Elec-*
toriibus competunt decora vindicare aut
commemorare saltem, instituti ratio prohi-
bet, quæ ad vitæ, quem honestissime pere-
git, cursum *Candidati Nobilissimi Gottfridi*
Henrici Vælckelii majorum more strictim re-
cenendum me properare jubet. Patriam
ei nascendi fors & felicitas *Dresdam* dedit fœ-
cundam ingeniorum præstantissimorum ma-
trem, atque hac gloria non minus quam cæ-
teris ornamenti inter reliquas *Saxoniæ* urbes
eminentem, in qua lucem noster ante hos ipsos
vigin-

viginti annos aspexit : *Patrem* veneratur,
quem D E U S quamdiutissime ei & Publi-
cæ rei superesse jubeat, *Virum Excellentissi-
mum Gottfridum Vælkelium JCtum Poten-
tissimi Regis Poloniarum ac Princ. Elector.
Sax. in Summo Provocationum Senatu Con-
siliarium*, cui novos honores filii paterna-
rum virtutum æmuli, ea qua fas est observan-
tia gratulamur. Matrem *Annam Dorothe-
am* ex inclyta Schwarziorum gente in sexu
sui decus natam. Ab ineunte ætate curæ
diligentissimorum Præceptorum fuit tradi-
tus, qui ingenium per se ad virtutis & sci-
entiarum decora omni impetu contendens,
exemplis & monitis confirmarent, quo no-
mine plurimum se Gerardo Euzio, Jo. Fri-
derico Lipsio & Rudigero debere gratus
profitetur. Jamque Academicis studiis ri-
te præparatus decimo sexto ætatis anno,
qui hujus seculi quintus fuit, Parentum jussu
Halam se contulit, ubi ab Amplissimo Viro *Jo.
Petr. Ludwigio*, Potentissimo Regi Borussiæ
a Consiliis & Antecessore, qui fasces illo tem-
pore publica autoritate tenebat, in tabulas
civium relatus, ab ore JCtorum Celeberri-

morum *Strykii*, *Thomasi* & *Bodini*, peper-
dissimil gloriæ sibi duxit, eorumque & publi-
cis commentationibus & privatis lectioni-
bus, quibus sine intermissione affuit, multum
in Jurisprudentiæ studio profecit. Hinc *Be-
rolinum* abiit, ac in Academia exercitiorum
equestrium causa instituta aliquamdiu com-
memoratus est. Postea *Lipsiam* venit, ho-
spitio a Viro Magnifico Engelberto *Burgkio*,
Consiliario Regio benevole exceptius, atque
in hac celeberrima Musarum sede singulas
legitimæ scientiæ partes avide persecutus est,
duces natus Viros celeberrimos, in quorum
disciplinam se tradiderat, Frideric. *Philip-
pum* & Gottlieb. Gerhardum *Titium* Or-
dinis JCti Assessores amplissimos, nec non
Consultissimum *Klepperbeinum* privatis
scholis Digestorum Jura tradentem. Tan-
dem ante aliquot menses ad nos accessit, ubi
se totum addixit Viro Consultissimo atque
Excellentissimo *Joanni Balthasari Vern-
hero*, Digesti veteris Professori Publico gra-
vissimo, & Collegiorum Juridicorum Asses-
sori Amplissimo, Fautori nostro multis no-
minibus colendo, cuius privatissima institu-
tione

tione quotidie per plures horas usus brevi tempore universum juris, quem vocant, cursum est emensus, siquidem is non modo, quæ in Lipsiensi & Fridericana Academia hauserat, Candidatus noster, in animum ei revo- cavit, sed & plurimis accessionibus ejus scientiam legalem auxit, quare singularem fidem ac industriam & vere paternam benevolentiam Præceptoris sui Optimi me interprete publice voluit deprædicari. Nuper ab Ordine nostro, ad solenne tentamen admissus peritiæ, quam ex assidua & diligentia auscultatione Virorum, quos commemoravimus, Clarissimorum sibi comparavit luculentum edidit specimen. Jamque in eo est, ut publica dissertatione, quam proximo die Jovis de maturanda dominii probatione per usuca- pionem institutum dirigente Viro Magnifico atque Excellentissimo Jo. Henr. Bergero, Potentissimi Regis Polonie in Supremo Ap- pellationum Senatu Confiliario Ordinis nostri Praefide, nec non Curiæ Provinciali. Confili. Ec- clesiast. Scabin. & Judic. Infer. Lusatiae Assesso- re solenniter defendet dignum se honoribus conferendis ostendat. Quare ut Pro-Rector
Magni-

tuebitur. Cui actui solenni ut PRO-RECTOR
MAGNIFICUS, Patres, Proceres & Ci-
vies Academiae praeSENTIA sua decus & splendo-
rem conciliare ne dedignentur, peroffciose ac
obsvanter rogo, proque insigni hac benevo-
lentia & Ordinis nostri officia mutua, & Cand-
idati mei obsequia & cultum promitto. Dab:
ipsis Natal. feriis A.O.R. M DCC XIV.

VITEMBERGAE

PRELO VIDVÆ GERDESIANÆ.

01 A 6628

ULB Halle
002 934 787

3

19

PRORECTORUM MAGNIFICVM
PATRESQVE AC CIVES ACADEMIÆ

AD
**DISPV TATIONEM
IN AVGVRalem**

Clarissimi summorum in utroque Jure
honorum Candidati,

**GOTTFRIDI HENRICI
VOELCKELII,**

DRESD.

Ea qua par est observantia
Invitat

MICH. HENRICVS GRIBNER
Ordin. Jur. h. t. DECANVS.

B.I.G.

Black

3/Color

White

Magenta

Red

Yellow

Cyan

Blue

